

CIVILNA OBRAMBA V RUSKI FEDERACIJI

Zorica Bukinac*

UDK 355.58 (47+57)

(poročilo podpredsednika državnega komiteja Ruske federacije za civilno obrambo, izredne razmere in odpravo posledic nesreč g. Tkačeva generalni skupščini Mednarodne organizacije za civilno zaščito – ICDO v Panami, 26. do 27. 11. 1992)

Uvodoma je g. Tkačev obvestil generalno skupščino o odločitvi vlade Ruske federacije, da postane članica ICDO-ja.

»Očitno je, da velika in kompleksna država, kot je Rusija, potrebuje organizirano civilno obrambo. Razvita industrija ustvarja visoko stopnjo verjetnosti nesreč v industriji, prometu in možnosti katastrof. Obsežno ozemlje Rusije, ki se razteza v različna klimatska območja, je izpostavljeno praktično vsem znanim naravnim nesrečam. Nedaleč od ruskih meja poteka kar nekaj lokalnih oboroženih spopadov. Kljub izboljšanju mednarodnih odnosov tudi ni moč prezreti možnosti oboroženih spopadov večjih razsežnosti. Vse to narekuje nujnost učinkovitega sistema civilne obrambe, ki bo sposoben ljudem pomagati in preprečevati izredne razmere, oborožene spopade... Da bi na državni ravni rešili probleme vodenja in upravljanja v primeru nesreč in da bi se izognili podvajanju dela, se je ruska vlada odločila vzpostaviti sistem vodenja in upravljanja v primeru nesreč. Civilna obramba Ruske federacije je eden glavnih elementov tega sistema. Na vrhu tega sistema je državni komite Ruske federacije za civilno obrambo, izredne razmere in odpravo posledic naravnih nesreč.

Glavni koraki k oblikovanju ruskega sistema vodenja in upravljanja v primeru nesreč

Civilna obramba je bila izločena iz Ministrstva za obrambo in je zdaj v pristojnosti državnega komiteja skupaj z njegovimi štabi, ustanovami in silami.

Upoštevajoč velikost Rusije in težavnost nadzora nad situacijo v skoraj 80 upravnih regijah, je bila vzpostavljena še vmesna raven vodenja in upravljanja – regionalna raven. Ozemlje Rusije je bilo razdeljeno v 9 regij z lastnimi regionalnimi centri za civilno obrambo, izredne razmere in odpravo posledic naravnih nesreč. Ti centri so podrejeni državnemu komiteju in so od-

govorni za koordinacijo aktivnosti lokalnih teles v primeru nesreč. Sile civilne obrambe so podrejene tem centrom.

Republiški ministrski sveti, upravni organi teritorialnih enot, mest in območij imajo kolektivna vodstvena telesa – komisije za izredne razmere. V teh komisijah so predstavniki upravnih organov lokalnih ustanov, ki so odgovorne za preprečevanje in odpravljanje posledic izrednih razmer.

Stalno delovno telo teh komisij je štab (glavni urad) za civilno obrambo, izredne razmere in odpravo posledic naravnih nesreč. V spopadanju z izrednimi razmerami uporabljajo enote civilne obrambe, reševalne enote v industrijskih kompleksih, policijske enote, zdravstveno osebje, prostovoljce.

Pri tem je treba posebej poudariti, da pripadniki ustanov in sil civilne obrambe v skladu s I. protokolom ženevskih konvencij v primeru oboroženih spopadov ne izvajajo vojaških nalog.

Državni komite, regionalni centri, komisije za izredne razmere in Štab za civilno obrambo zagotavljajo nadzor nad ruskim sistemom civilne obrambe. Sistem je podprt z razvito mrežo kontrolnih centrov, v katerih poklicni pripadniki civilne obrambe opravljajo 24-urno dežurstvo, z informacijskim sistemom, s sistemi obveščanja in opozarjanja. Podprt je tudi s kompleksom tehničnih ukrepov, objektov zaščite, protikemijskih, radiacijskih in medicinskih zaščitnih ukrepov in z materialnimi rezervami civilne obrambe.

Vzpostavljanje ruskega sistema varstva pred nesrečami nas je prisililo k povečanju obsega nalog civilne obrambe. Zdaj je ta sistem odgovoren tudi za preprečevanje izrednih razmer. Prejšnje naloge civilne obrambe je sicer ohranil, med njimi zaščito prebivalstva in nacionalnih dobrin pred nesrečami, naravnimi katastrofami in učinki sodobnih orožij, zagotavljanje ukrepov za preživetje v območjih, ki jih je prizadela nesreča, priprava industrijskih naprav in javnih objektov za primer nesreč, odpravljanje posledic nesreč.

Glede na obseg izrednih razmer se angažirajo različne ravni sistema (lokalne, regionalne, nacionalne, globalne). Sile, ki so angažirane v primeru nesreče, se podrejujejo ustreznim ravni vodenja.

Veliko pozornosti namenjamo razvoju mednarodnega sodelovanja na področju varstva pred nesrečami. Dobro nam je ostal v spominu pomen mednarodne pomoči ob veliki nesreči in hvaležni smo vsem državam, ki so Rusiji pomagale.

Prizadevamo si za organizirano izmenjavo operativnih podatkov z našimi sosedi v takih situacijah. Prav tako je nepogrešljiva organizirana izmenjava tehničnih in znanstvenih informacij, potrebnih za poklicno delo na tem področju. Izmenjava izkušenj lahko zajema tudi metodologije reševanja, novosti v opremljenosti in materialih, ki jih uporabljamo sile civilne obrambe.

Najpomembnejša usmerjevalna akcija mednarodnega sodelovanja je pošiljanje reševalnih enot v države, ki jih je prizadela nesreča. Ruska reševalna ekipa je vključena v Mednarodno direkcijo reševalnih ekip, ki jo je razvila ICDO. Menimo, da ima usposabljanje osebja civilne obrambe na tečajih ICDO-ja in v ruskem centru za usposabljanje dobre obete tudi v prihodnje.

Smiselna raba pojmov v besedilu:

¹ civilna obramba (civil defence) = civilna zaščita

² izredne razmere (emergencies) = razmere, ki jih povzročijo naravne ali druge nesreče in v katerih življenje in delo ne moreta več potekati brez posega posebej za tak primer organiziranih sil in sredstev

UJMA
UJMA
UJMA